

POWIERZANIE ODPOWIEDZIALNOŚCI INNYM

David Knight

Grzegorz był w takim wieku, że mógł być moim ojcem, ale zaprosił mnie abym do niego dołączył kolejnej niedzieli, kiedy miał wygłosić kazanie:

— Przyjdź przygotowany, aby krótko podzielić się tym, co Bóg położy ci na sercu — powiedział.

— Nie przejmuj się tym ile to zajmie ani tym, żeby właściwie zakończyć. Ja zajmę się końcówką za Ciebie.

Grzegorz właściwie podszedł do sprawy. Dostrzegł potencjał w młodszej osobie i dał jej okazję rozwinąć się. Ograniczył ryzyko poniesienia porażki. Powierzył jej odpowiedzialność jednocześnie zapewniając swobodę działania. Korzystał ze sprawdzonego modelu efektywnego kształcenia.

Jako nowicjusz w kościele uczyłem się obserwując, dyskutując i eksperymentując. Grzegorz i inni mentorzy zapewniali mi kolejne okazje, aby się rozwijać, oferowali zachętę i dawali cenne wskazówki. Zapewniali mi więcej swobody niż sobie na to zasłużyłem.

Ten model kształcenia można dostrzec już w sposobie, w jakim Jezus uczył Dwunastu. Zachęcał swoich uczniów, aby przyglądali się mu uważnie, tłumaczył im co robił, a później posyłał ich, aby czynili to samo. Gdy wrócili, omawiał z nimi to, z czego zdali sprawę i w ten sposób krąg nauczania się zamykał. Ganił ich gdy wiedza przychodziła im z mozołem, ale ciągle udzielał im nowej szansy.

Na długo zanim byli gotowi (z ludzkiego punktu widzenia) całkowicie powierzył w ich ręce misję ewangelizowania narodów. Poprzez swój osobisty przykład, odpowiednie słowa oraz pomoc Ducha Świętego zapewnił im wszystko czego potrzebowali, aby wykonać zadanie.

Apostoł Paweł posługiwał się tym samym wzorcem ucząc Tymoteusza:

— Co słyszałeś ode mnie wobec wielu świadków, to przekaz ludziom godnym zaufania, którzy będą zdolni i innych nauczać.

(2 Tym. 2,2)

Misjonarz Barrett Horne jest pionierem misji wśród

studentów na Ukrainie. Odwiedzający go gość przypatrywał się jak Barrett słuchał uważnie kiedy młody Ukrainiec przemawiał na temat królowania Chrystusa.

— Wszyscy mówią o inwestowaniu w lokalnych wierzących, ale ty naprawdę to robisz — skomentował.

Barrett wiernie dawał przykład, kształcił i powierzał odpowiedzialność innym, efektem czego Królestwo Boże mogło się rozrastać.

Delegowanie odpowiedzialności pomaga ciału Chrystusowemu wzrastać poprzez zapewnianie wierzącym możliwości na wykorzystanie swoich darów i odkrywanie nowych sposobów działania. Ironia polega na tym, że to nas jednocześnie napętlia niepokojem. My jesteśmy ekspertami w tej dziedzinie, a młody rekrut jest niedoświadczony. On jeszcze nie jest gotowy; brak mu rozwagi; jego podejście będzie zbyt nieoszlifowane; nie ma wystarczającej wiedzy; nie będzie się kierował odpowiednimi przesłankami. Boża zasada powierzania odpowiedzialności uczy nas ufać, że Bóg używa to, co słabe w naszych oczach, aby zadziwić nawet najmądrzejszych.

Warto pamiętać, że nie każdy na świecie lubi sposób, w jaki my wykonujemy pewne zadania. Może ciężko jest to sobie wyobrazić, ale inne metody mogą być równie skuteczne, a może nawet bardziej skuteczne!

Być może największą przeszkodą jest nasza obawa przed utratą kontroli, albo przed utratą satysfakcji z własnoręcznie wykonanego zadania. Jeżeli chcemy być świadkami tego jak efekt pracy jednej osoby zamienia się w owoce dynamicznie rozwijającej się służby, to musimy uczyć się powierzać odpowiedzialności innym. Nie tylko gwarantuje to, że dużo więcej zostanie zrobione, ale buduje ciało Chrystusowe i zapewnia mu przyszłość, a to dla Boga jest najistotniejsze.

Pomyśl przez chwilę jak nauczyłeś się tego, co wiesz i czym się zajmujesz... To jest dowód na to, że ci, po których się tego najmniej spodziewamy, mogą nauczyć się niemal czegokolwiek, gdy są właściwie poprowadzeni.

Poniżej kilka wskazówek jak efektywnie powierzać odpowiedzialności innym:

1. Dobrze zdefiniuj odpowiedzialność, którą chcesz powierzyć.
2. Zachęć mniej doświadczone osoby do podjęcia się konkretnych zadań.
3. W klarowny sposób komunikuj na czym polega zadanie i co należy osiągnąć.
4. Określ granice (np.: musi być skończone na..., masz do dyspozycji kwotę..., musisz rozwiązać następujące problemy...).
5. Zapewnij tyle samo swobody co odpowiedzialności. Zachęć do przedstawienia tobie gotowego planu działania.
6. Omów z nimi ich pomysły; zachęć do dalszego wykazywania inicjatywy; módl się z nimi o powodzenie w powierzonym zadaniu.
7. Nie bierz zadania z powrotem w swoje ręce.
8. Nie bądź natrętny. Pokaż, że im ufasz.
9. Módl się o ich powodzenie w powierzonym zadaniu.
10. Ciesz się razem z nimi z wykonanego zadania i pochwal za to, co zostało dobrze zrobione. Nie bądź zbyt szybki w wytykaniu błędów.
11. Zachęć nowicjuszy do samooceny.
12. Wesprzyj ich we własnej ocenie i zaoferuj dodatkowe uwagi w sposób, który zmotywuje do ponownego zaangażowania.

Przeczytaj:

Ks. Wyjścia 18; Ks. Liczb 11,14-17; Dzieje Apostolskie 6,1-7